Nedjelja, 16.02.2014.g.

**U petak, ujutro, na kavi prije posla, čuo sam prvi put jednu prekrasnu pjesmu
o ljubavi.**

I konobarica ju je pustila nešto jače, kao da joj je trebala ta pjesma o ljubavi,
da ju "digne" u svemu što ima u svojem životu.

Nisam prije čuo tu pjesmu. I nisam od početka ni obraćao pažnju na pjesmu.
No, melodija je polagano tekla, ženski glas je polako pjevao. A kad je
konobarica malo pojačala zvuk pjesme, obratio sam pažnju i na riječi.

Bilo je nešto o ljubavi. O tome koliko ona znači toj osobi koja je pjesmu
ispjevala.

I pjesma je došla do kraja.

A JA SAM OSTAO NEKAKO ŽALOSTAN ZAŠTO JE ZAVRŠILA.

JER SU ME NEKAKO POGODILE RIJEČI IZ DRUGOG DIJELA PJESME:

…Ti si pokazao što za te značim

kad si pred svijetom ruku mi dao,

kad nisi slušao što za me kažu

nego na moju stranu si stao.

Bez da te pitam, bez da ti rečem

sve što mi treba ti ćeš mi dat

i što god za me čuješ od ljudi

uvijek na moju stranu ćeš stat …

I još od prvog dana "nosio" sam u sebi žal za onih nekoliko previše

izgovorenih riječi kada sam se malo porječkao sa suprugom.

"Odnio" sam ja to sve NA KLANJANJE I MOLITVU MOJEM

LJUBLJENOM, ŽIVOM, GOSPODINU U PRESVETOM OLTARSKOM

SAKRAMENTU.

No, nisam sve to mogao dati svojoj supruzi.

I kad sam čuo te prekrasne riječi u toj pjesmi, odmah sam se sjetio nje. I

svoje ljubavi prema njoj.

KAKVA JE MOJA LJUBAV, KOLIKO JA MOGU LJUBITI, KAKO

JA LJUBIM SVOJU SUPRUGU?

DA LI ĆU, BEZ OBZIRA NA SVE, UVIJEK STATI NA

NJEZINU STRANU?

TO PITANJE I MOJ ISKREN ODGOVOR SAMOME SEBI, DA

NISAM UVIJEK STAO NA NJEZINU STRANU PRED

DRUGIMA, JAKO, JAKO ME RASTUŽIO … DO SUZA, DO

BOLA …

Razmišljao sam o tome dok sam se vozio na posao.

Plakao, kada su mi kroz misli prolazile neke životne situacije kada ja

nisam na djelu pokazao tu ljubav za koju osjećam da ju imam prema

svojoj supruzi.

…Bez da te pitam, bez da ti rečem

sve što mi treba ti ćeš mi dat

i što god za me čuješ od ljudi

uvijek na moju stranu ćeš stat …

TAKVA NIJE BILA MOJA LJUBAV PREMA NJOJ …

Uvijek sam gledao na neku pravdu, neku istinu …

DA LI LJUBAV TREBA TAKVA BITI? PRAVEDNA I ISTINITA.

I da, stvarno, rijetko kad sam čuo da je ljubav istinita i pravedna.

To nisu atributi koji su išli uz ljubav.

I sjetim se dragog sveca, SVETOG PAVLA, i njegovog HVALOSPJEVA

LJUBAVI:

"… Ljubav je velikodušna,

dobrostiva je ljubav,

ne zavidi,

ljubav se ne hvasta,

ne nadima se;

nije nepristojna,

ne traži svoje,

nije razdražljiva,

ne pamti zlo;

ne raduje se nepravdi,

a raduje se istini;

sve pokriva, sve vjeruje,

svemu se nada, sve podnosi,

ljubav nikad ne prestaje … "

… i opet su mi suze krenule na oči …

KROZ NAŠ ZAJEDNIČKI ŽIVOT, JA SAM RIJETKO TAKO LJUBIO

SVOJU SUPRUGU.

I često sam tražio nešto za uzvrat za ljubav koju sam joj dao …

I često sam pamtio zlo …

I često je moja ljubav prema njoj bila razdražljiva …

I često sam tražio nekakvu pravdu i istinu u toj mojoj ljubavi prema njoj

…

I hvastao se i nadimao se tom svojom ljubavi …

O BOŽE MOJ …

BOŽE MOJ, ZAŠTO SADA OSJEĆAM

NEKU TEŽINU I TUGU KADA SE SVEGA

TOGA SJETIM …

A NIŠTA NE MOGU VRATITI ... RANE

SU OSTALE ...

I danas ujutro se probudim ponovno sam melodijom te pjesme koja mi

je "igrala" u mislima i srcu.

I "otišao" sam na Internet, upisao riječi koje sam zapamtio.

I da, pjeva ju Lidija Bačić. DVI LIPE RIČI se zove pjesma.

… i opet plačem …

KAKO LI JE SAMO MOJA LJUBAV PREMA MOJOJ SUPRUZI BILA RUPIČASTA …

O BOŽE MOJ …

A TI SI MI, MOJ LJUBLJENI BOŽE, DAO SPOZNATI ŠTO JE PRAVA LJUBAV!

TI SI MI NAJPRIJE POKAZAO, DAO ZA SPOZNATI KADA SI ME DIZAO IZ MOJIH GRIJEHA, KOLIKO TI MENE VOLIŠ, PREPUNOG GRIJEHA U KOJIMA SAM BIO!

I UČIŠ ME VEĆ 5 GODINA KAKO TREBAM LJUBITI DRUGE!

KROZ RAZNE PRIMJERE …

I PREPOZNAJEM TE U OVE DVIJE KITICE TE PREKRASNE PJESME, TVOJU PRAVU LJUBAV ZA MENE I SVE NAS GRIJEŠNIKE:

" … Ti si pokazao što za te značim

kad si pred svijetom ruku mi dao,

kad nisi slušao što za me kažu

nego na moju stranu si stao.

Bez da te pitam, bez da ti rečem

sve što mi treba ti ćeš mi dat

i što god za me čuješ od ljudi

uvijek na moju stranu ćeš stat… "

O BOŽE MOJ, KAKO PREPOZNAJEM

TEBE I SEBE U SVIM OVIM RIJEČIMA!

O, BOŽE MOJ, NAUČI ME LJUBITI TAKO

KAKO TI LJUBIŠ!

DA BUDEM DOSTOJAN TVOJE LJUBAVI,

DA JU MOGU DATI DRUGIMA OKO

SEBE, KOJE MI TI POŠALJEŠ NA MOJ

ŽIVOTNI PUT …

DA JEDNOG DANA, KADA MI DOĐE

VRIJEME DA ODEM SA OVOGA SVIJETA

MOGU REĆI TEBI I SEBI:

"DA, SRETAN SAM I RADOSTAN, LJUBIO

SAM I DAVAO LJUBAV SVIMA OKO SEBE

TAKO KAKO SI I TI MENE LJUBIO, MOJ

LJUBLJENI GOSPODINE …"

A PRVO GOSPODINE, NAUČI ME TAKO

LJUBITI MOJU SUPRUGU …

TAKO ČESTO "PADAM" U TOJ LJUBAVI

PREMA NJOJ, DALEKO OD ONOG KAKO

TI LJUBIŠ MENE …

ZNAM DA NE MOGU TAKO LJUBITI KAO

TI.

ALI TE MOLIM, BUDI TI U MENI.

NEKA TVOJA LJUBAV BUDE SA MNOM I

NEKA ME VODI DA I ONA SPOZNA DO

KRAJA TU LJUBAV KAKO SI JE I MENI

DAO SPOZNATI!

… suze mi teku … a nekako sam radostan, nisam tužan …

BOŽJA LJUBAV JE TU NEGDJE KRAJ MENE, U MENI …

Evo i riječi te lijepe pjesme o ljubavi. Na dalmatinskom narječju i na
štokavskom. Tako sam ih našao na internetu.

Dvi lipe riči

Više mi vridi to ča me voliš

to ča me uvik razumiš ti.

Tebi je dosta da san ti blizu

kakve san voje ti odma znaš

bez da ti rečen bez da te pitan

sve ča mi triba uvik mi daš

Kraj tebe zaspen na tvrdoj stini

tilo je sito na kruvu i vodi

ništa mi drugo dušo ne triba

samo da jutro s tobon me budi

Više mi vridi to ča me voliš

to ča me čuvaš i razumiš

nego da nađen sve blago svita

ča će mi ako jubavi ni.

Više mi vride dvi lipe riči

ča mi ih rečeš za laku noć

ka lipa pisma ča dušu mi liči

sritna san s tobon anđele moj.

Ti si pokaza ča za te značin

kad si pred sviton ruku mi da

kad nisi sluša ča za me kažu

nego na moju stranu si sta.

Bez da te pitan bez da ti rečen

sve ča mi triba ti ćeš mi dat

i čagod za me čuješ od judi

uvik na moju stranu ćeš stat

Croatian

Dvije lijepe riječi

Više mi vrijedi to što me voliš,

to što me uvijek razumiješ ti.

Tebi je dosta da sam ti blizu,

kakve sam volje ti odmah znaš.

bez da ti rečem, bez da te pitam

sve šta mi treba uvijek mi daš

Kraj tebe zaspim na tvrdoj stjeni,

tijelo je sito na kruhu i vodi

ništa mi drugo, dušo, ne treba

samo da jutro s tobom me budi

Više mi vrijedi to što me voliš,

to što me čuvaš i razumiješ,

nego da nađem sve blago svijeta

što će mi ako ljubavi nema.

Više mi vrijede dvije lijepe riječi

što mi ih rečeš za laku noć

kao lijepa pjesma što dušu mi liječi

sretna sam s tobom, anđele moj.

Ti si pokazao što za te značim

kad si pred svijetom ruku mi dao,

kad nisi slušao što za me kažu

nego na moju stranu si stao.

Bez da te pitam, bez da ti rečem

sve što mi treba ti ćeš mi dat

i što god za me čuješ od ljudi

uvijek na moju stranu ćeš stat

I ISPITAJTE TE SE KROZ RIJEČI OVE PREKRASNE PJESME, ZA

KOJU JE GOSPODIN NADAHNUO NEKOGA DA JU NAPIŠE, GDJE

STE VI I VAŠA LJUBAV PREMA ONIMA KOJI VAS OKRUŽUJU,

KOJE VAM GOSPODIN ŠALJE NA VAŠ ŽIVOTNI PUT…

MOLITE GA DA VAS NAUČI LJUBITI!

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI,

TROJEDINI BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI.

ČAŠĆEN, HVALJEN I SLAVLJEN U SVE

VIJEKE VJEKOVA.

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE,

KOJA SI UVIJEK TAMO GDJE JE I TVOJ

LJUBLJENI SIN, GOSPODIN ISUS KRIST.

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU.